

PODPIS SPORAZUMA

Predstavniki Pivovarne Union so podpisali samoupravni sporazum o še tesnejšem sodelovanju s sladarno Poljoprivrednega prehrabnega kombinata Bačka Palanka in s sladarno Poljoprivrednega industrijskega kombinata Peč. S tem sporazumom so potrdili že doslej močno sodelovanje med temi tremi delovnimi organizacijami in se dogovorili, da bosta oba kombinata oskrbovala Pivovarno Union s potrebnimi 12.000 tonami pivovarskega slada. Oba kolektiva bosta tudi denarno podprla modernizacijo Pivovarne, Union pa bo vlagal v silosne zmogljivosti teh kombinatov.

PO POTI SPOMINOV NOB

Zgodovinska ura na Pokljuki

Pionirji naše šole vsako šolsko leto obiščejo več spominskih krajev naše NOB. Na pionirskem sestanku smo se letos domenili, da bomo šli nižji razredi na Pokljuko, višji pa na Pohorje.

Zbrali smo se 18. septembra in kmalu so nas avtobusi peljali proti Gorenjski. V Medvodah je vstopil v naš avtobus tovariš Mile Pavlin, partizanski borec in pisatelj. Vedeli smo, da je napisal knjigo o slayni borbi 3. bataljona Prešernove brigade, da je obiskal in govoril s preživelimi borci in da nam bo o tem pripovedoval.

Ustavili smo se pred Sport hotelom na Lepi Pokljuki. Odkorakali smo do spomenika padlim. Naš pevski zbor je zapel, učenca sta recitirala. Prej smo bili vsi veseli in razposajeni, pri spomeniku pa smo utihnili. Zdelo se nam je, kot da ponosne smreke okrog nas tiho šepetajo: »Vi, mladi, nadaljujte delo tistih, katerih kri je namočila tla, kjer sedaj stojite! Bodite ponosni, da živite v domovini, za katero so partizani dali svoja življenja, v domovini, ki jo je vodil tovariš Tito. Rastite ponosno naprej pod Titovo zastavo!»

Napeto smo poslušali pripovedovanje tovariša Pavlina o zmagi mrtvega bataljona.

Po proslavi pa smo poskočili po zelenih travnikih in se poigrali z žrebičkom. Vse prekmalu smo morali domov.

Tega izleta ne bom pozabil in želim, da bi obiskali še več takih krajev.

Učenec Uroš Ilič, 3. a
OŠ »Alojz Kebe«, Ljubljana-Sentvid

Proslava v KS Milan Majcen

(mm) Tudi letošnji praznik Dneva republike 29. november smo slovesno počastili, marsikje pa so ob tej priložnosti podeljevali odlikovanja.

Tako je bilo tudi na proslavi za občane KS Milan Majcen, ki so jo z veliko skrbjo in pozornostjo pripravili učenci OŠ Zvonka Runka. Ves program je odražal našo ljubezen do domovine, njene svobode, pripravljenost nadaljevati tradicije naše revolucije in stopati po poti, ki nam jo je začrtal naš vzornik tovariš Tito.

Na proslavi je prejel visoko odlikovanje Red dela z zlatim vencem Ilija Lemač na predlog krajevne organizacije ZRVS za njegov velik prispevek k razvoju in delu te organizacije ter krajevne samouprave.

IZREDEN Odstrel

Člani lovske družine Medvode so že v prvem pogonu zabeležili izreden odstrel, saj so umirili kar 18 zajcev. Po letu 1972 je to doslej največji odstrel na enem pogonu.

(Foto: F. Rozman)

30 let ribogojnice

(mm) Ribogojnica Povodje je praznovala 30-letnico svojega delovanja nadvse slovesno. V slavnostnem govoru je tov. Anton Simončič podrobno prikazal razvoj in rezultate pri razmnoževanju postrvi, sulcev, potočne zlatovščice ter pri vzreji teh rib za tržišče. Ob velikem naporu, požrtvovalnosti, mnogih »slabih letinah« je uspelo članom upravnega odbora Zveze ribiških družin Ljubljane in delavcev ribogojnice zgraditi sodoben obrat na Gameljščici, iz katerega dobimo letno nad 60 ton konzumnih rib, za 15 ribiških družin zveze ves ribji zarod ter še okrog 1,1 milijona ribjih iker za slovenske potrebe in prodajo v SR BiH. Na slovesnosti so podelili ustanoviteljem ribogojnice in prizadevnim članom posebna priznanja Zveze ribiških družin Ljubljane ter nekaterim tudi državna odlikovanja in odlikovanja Ribiške zveze Slovenije. Priznanja sta med drugim prejeli tudi krajevni skupnosti »Edvard Kardelj« in Vodice.

Zora in »njena« folklorna skupina

Fantov je premalo...

Tale izraz »njena« moram takoj popraviti. To je folklorna skupina v tovarni Dekorativna. Zora Pavlin pa je njena strokovna voditeljica.

Tale zapis je nastal ravno, ko so folkloristi iz Dekorativne na obisku pri šišenski brigadi Milan Mravlje na akciji v Novi Gradiški pokazali, kaj znajo.

Zora Pavlin je diplomirana etnologinja in je bila štipendistka naše občine. Ker pa za etnologe ni in ni služb, Zora ne more dobiti zaposlitve niti kot pedagog.

Kakšni so bili začetki folklorne skupine v Dekorativni?

Ze pred letom 1978, ko je skupina nastala sem poznala Miro Dobravec — novinar — v tej tovarni. Prosila me je, če bi za 29. november tega leta njihovo skupino, ki je dolga leta prej že obstajala, naučila nekaj plesov. Začeli smo čisto na novo. Ni bilo nobenih rekvizitov, 6 parov je zaplesalo nekaj gorenjskih plesov in nastop je zelo uspel. Mislila sem, da je s tem moja naloga opravljena pa so me plesalci in tudi drugi prosili, če bi nadaljevali.

Kako pa potekajo vaše vaje?

Vaje imamo enkrat na teden, trajajo pa dve uri. Težko je dobiti vse plesalce naenkrat, saj delajo v treh izmenah. Vendar so vsi kot družina. Odnosi v skupini so zelo dobri, uvedli pa smo tudi samoupravljanje. Za organizacijske zadeve skrbi 3-članski odbor. Pri plesu ima vsak svobodno izbiro, kaj bo plesal. Zato ni nobenih zamer, saj tudi vsak sam vidi, če mu slučajno kaj ne gre. Plešemo ob spremljavi harmonike — »knofarce«, naš program pa sestavljajo gorenjski in štajerski plesi, ki jih je obdelal koreograf folklorne skupine Emona mag. ing. Bruno Ravnar.

Imate kakšne probleme?

Seveda nas spremljajo tudi problemi. Vedno je plesalcev premalo, še posebej fantov, čeprav je v Dekorativni dovolj ljudi, ki že znajo plesati. Narodne noše imamo sedaj svoje, le še škornjev ni, pa bodo tudi ti kmalu. Sredstva za teh 9 parov gorenjskih narodnih noš je dal sindikat, saj smo sindikalna skupina. Zato tudi nastopamo le pod okriljem sindikata. Doslej smo imeli približno 10 nastopov v tovarni, drugje v Šiški in sedaj v Novi Gradiški.

Z Zoro sva se še dolgo pogovarjala o prihodnosti, predlogih itd. V Šiški je veliko folklornih skupin. To se ji zdi škoda, ker noše ostanejo neizrabljene. Folklorna skupina iz Dekorativne bi se lahko povezala z Emono, ki veliko gostuje in bi lahko delala reklamo za tovarno. Združevale bi se lahko tudi sindikalne folklorne skupine. Kot etnologinja me je opozorila še na možnost izdelave tako imenovanega »narodnega blaga« iz ostankov tekstila, ki jih je v Dekorativni več kot dovolj.

Janez Kopač